

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἡμῶς ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἰδοὺ καὶ μίᾳ ἀληθινῇ ἀδελφότητι τῶν ἀμαξιάδων. Πόσοι νομίζετε ἐκ τῶν τετρακοσίων περίπου εἶνε ὅχι μὲ τὸν Σοῦτσον; Δύο καὶ μόνοι: ἓνας ἰδιαιτέρος ἀμαξηλάτης τοῦ Μελά καὶ ἓνας κουμπάρος τοῦ Καλλιφρονά. Οὔτε οἰκογένεια, οὔτε ἀληθινοὶ ἀδελφοὶ ἦτο ποτε δυνατόν νὰ ᾔνε τόσον ὀλίγον διηρημένοι. Καὶ νὰ τοὺς ἀκούς πλέον νὰ συζητοῦν τὰ δημοτικά. Νὰ βγῇ καὶ τώρα ὁ Σοῦτσος, ὃς εἶνε καὶ μὲ μίᾳ ψῆφῳ, καὶ τελείως! ὅλαις ἢ ἄλλαις ἐκλογαῖς εἶνε δικαίως του. Προχθὲς πῆγαν ἐν σώματι καὶ τὸν εὐχαρίστησαν διότι ἐξετέθη ἐκ νέου ὑποψήφιος, τοῦ ὑπεσχέθησαν δὲ εὐγε νέστατα ὅλας τὰς ψήφους των. Κατήντησεν ἅμα ὁ ἐπιβάτης εἶνε μὲ τὸν Σοῦτσον, νὰ μὴν ἔχουν, ἂν καὶ ἀμαξηλάται, πολλὰς ἀπαιτήσεις. Τώρα ποῦ μάθατε τὸ μυστικόν, ἐκμεταλλεύσεσθε τοὺς! Μ' ἓνα φράγκο πάνε λι' ἔλα 'ς τὴν Κολοκυθοῦ!

Φανατικώτεροι ὅμως καὶ τῶν ἀμαξιάδων καὶ τῶν φαναριωτῶν εἶνε αἱ πλύστραι. Τολμήσατε νὰ εἴπητε εἰς καμμίαν ἐξ αὐτῶν ἐναντίον τοῦ Σοῦτσου. Ἡ σκάφη μὲ ὅλην τὴν μπουγάδα εἶνε ὡς καπέλλο εἰς τὴν κεφαλὴν σας. Ἐνθυμείσθε τί κακὸν ἔκαμαν 'ς τὴν πρώτῃν ἐκλογὴν ὑπὲρ τοῦ Σοῦτσου αἱ γυναῖκες; τὸ αὐτὸ καὶ μεγαλείτερον φαίνεται ὅτι θὰ κάμουν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν. Νερὸ σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Τί κακὸν ὑπέφεραν αἱ ταλαίπωροι πλύντραι πρὸ τετραετίας. Ἐδαιμονίζοντο διὰ νὰ πλύνουν ἓνα ὑποκάμισο. Τώρα ἔχουν τὰ νερά ἐν ἀθροῖν καὶ κολυμβοῦν αἱ μπουγάδες των. Καὶ ἀκόμα, ποῦ εἶσαι;

Ὁ ἐκ τῆς νήσου τῶν σαρκολεύκων μπουγαρινίων ζωηρὸς φίλος μας Ἰωάννης Λεονταράκης ἐξετασθεὶς ἀνγκορεύθη διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τὴν παρελθούσαν Δευτέραν μετὰ μελέτας εὐσυνειδήτους, ἐξαντλήσας καὶ τὸ τελευταῖον νεφύδιον ἀτμοῦ τῆς σπουδαστικῆς του δυνάμεως. Ὁ κ. Λεονταράκης εἶνε ἐκ τῶν κοσμημάτων τῆς Ζακυνθίνης νεολαίας, ἀνεψιὸς τοῦ ἐξάλλου ποιητοῦ Μαρτινέγκου, υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ποιητρίας, σεμνὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ δεξιότατος τὸν νοῦν, ἔχων μέλλον εὐρὺ ἵνα διακριθῇ καὶ τὸ συγγραφικὸν αὐτοῦ τάλαντον καὶ ὁ ἀδαμάντινος αὐτοῦ χαρα-

κτῆρ. Συγχαίρομεν αὐτῷ καὶ τῇ σεβαστῇ οἰκογενεῖα του καὶ ὅλοις τοῖς φίλοις.

Κατὰ εὐφρα σύγχυσιν διεδόθη εἰς Πύργον ὅτι μεταβαίνει αὐτόθι ὁ Ἑβραῖος Ρόσχιλδ, ἐνῷ πρόκειται περὶ τοῦ Ἑλληνος Συγγροῦ μεταβαίνοντος νὰ προσκυνήσῃ τὰ Ὀλύμπια, νὰ κάμῃ δὲ καὶ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου, ἐπιβαίνων τῆς «Πάρου», ἣν ἐνοικίασε δι' ἑαυτὸν ἀντὶ 15,000 νομίζομεν φράγκων. Ἐν Πύργῳ τῷ ἐτοιμάζεται λαμπρὰ ὑποδοχὴ, ἥτις θὰ ἐλαττωθῇ ἂν καταλύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Αὐγερινοῦ· διότι τότε ὅλοι οἱ τοῦ Κρεσταντίτου δὲν θὰ πᾶν νὰ τὸν ἰδοῦν.

Μὲ τοῦ Τσιγγροῦ μαζὺ συμπίπτει ἡ εἰς Πύργον κάθοδος τοῦ ἐπιφανοῦς πολίτου Δὲ Κάστρου. Ὁ ἀνταποκριτὴς μας γράφει ὅτι ἐνεκα τῆς ἀφίξεώς του ἡ πόλις διατελεῖ ἐν εὐθυμίᾳ. Ἐτοιμάζει παράστασιν τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ, προστίθῃσι, τὸν φοβιῶμαι. Οἱ ἐπαρχιῶται, λέγει, εἶνε ὀλίγον χωριᾶται. Δὲν πιστεύομεν ὅμως νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸς τὸν Δὲ Κάστρον εὐγενῇ συμπεριφορὰν τῶν πρωτευουσιάνων.

Ἐν Ἀγρινίῳ ἐδολοφονήθη κατὰ στυγερὸν τρόπον ξένος τις μετερχόμενος ἐκεῖ τὸν μεταπράτην. Μεταβαίνων ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς χωρίον τι μὲ τὸ ἄλογόν του φορτωμένον τὰ ἀναγκαζοῦντα πράγματα, πίπτει δολοφονηθεὶς ὑπ' ἀγνώστων, καθ' ἣν στιγμὴν διήρχετο γέφυραν, οἵτινες μετὰ τὸν φόνον, ἀφοῦ πρῶτον ἐσοφύρωσαν τὰ ὀλίγα χρήματα ὅσα εἶχε μαζὶ του, τὸν ἔρριψαν εἰς τὸ ἀποκρυφώτερον μέρος τοῦ ἐκείθεν διαβαίνοντος ρεύματος· τὸ πτώμα δὲν ἀνεκαλύφθη τὴν ἐπιούσαν, διότι ἦτο ἐορτὴ, καὶ δὲν ἐπῆγαν γυναῖκες νὰ πλύνουν, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας, παραμορφωμένον καὶ σεσηπὸς, καὶ ἄριστα παρεσκευασμένον διὰ τοὺς σκώληκας, οἵτινες πανστρατιᾷ ἐνετρώφωρ ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγνοοῦνται ὑπὸ τοῦ πληροφοροῦντος ἡμᾶς ἐξ Ἀγρινίου περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Μᾶς παρακαλοῦσι νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ἂν ἔλαβε τὴν ὑπ' ἀριθ. 1202 ἢ 1602 ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Ἰου, τὴν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπισταλεῖσαν, καὶ ἂν ἐνέργησεν ἢ μέλλει νὰ ἐνέργησῃ ἐπ' αὐτῆς κατὰ

τῶν ρητῶν καταγγελιῶν, τῶν ἀποδιδομένων κατὰ προσώπου ἐπιφορτισμένου ἐκεῖ τὴν διάπλαιν καὶ διδασκαλίαν τῆς νοότητος, τηροῦντος κατὰ πάντα ἀσυμβιβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του διαγωγῆν, καὶ ἐκθρασυνθέντος ἕνεκα τῆς προστασίας, ἣν παρέχει αὐτῷ ἰσχυρὸς βουλευτής.

Ἐν Ἀγρινίῳ ἡ ἀντιπολίτευσις φαίνεται πολὺ ἐξηγηρωμένη. Ἐννοεῖ νὰ μὴ ἀφίση τίποτε εἰς τὸν Τρικούπην, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ δίδουν φοβερὰν προσωνομίαν. Ὅπως δὲ συγκροτήθῃ εἰς πυκνοτέραν καὶ ἐρρωμενεστέραν φάλαγγα, ἀνέδειξεν ὑποψήριον δῆμαρχον τὸν Γεώργιον Στάϊνον ἀντισυνταγματάρχην καὶ βουλευτὴν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὁ Στάϊνος κατ' οὐδένα τρόπον ἔννοοσε νὰ δεχθῇ· ἀλλὰ ἐκατοστής πολιτῶν μετέδωκαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ὑπέβαλον αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὴν ὑποψηριότητα, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξε πονῶν διὰ τὴν πατρίδα του. Μεγάλως δὲ εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ὁ κ. Ζηνόπουλος, ἐργασθεὶς ὑπὸ πνεῦμα γενικῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ πνεύματι, δείξας πράγματι μεγαλοψυχίαν, εἰργάσθη καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ, παραυερίσας πᾶν προσωπικὸν καὶ παραδοὺς ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συμμάχων του. Οἱ φοβερὸι Ἀγρινιώται πολέμοισι τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἄλλως πως, κάμνουν ἐπεμβάσεις καὶ εἰς Μεσολόγγιον, μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται εἰς ἐμπορικὴν συναλλαγὴν.

Ὁ ἐν Ἀρτῇ σταθμεῖων λόχος τοῦ μηχανικοῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν κατευθυνόμενος ἐνταῦθα. Διατί, ἀγνοοῦμεν. Ἴσως διὰ νὰ σταματήσουν καὶ χαλάσουν καὶ διαβολοσκορπισθοῦν τὰ ἐκεῖ πρὸ τινος ἀρξάμενα ἀμυντικὰ ἔργα. Ἴσως καὶ διότι ἐπεθύμησαν βαθμοφόροι τινες ν' ἀναπνεύσουν τοῦ Σολωνείου ἀέρα.

Ἦρχισαν τώρα καὶ τὰ προγράμματα τῶν ὑποψηρίων δημοτικῶν συμβούλων. Τοιοῦτον ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἰω. Παρμυθιώτης, ὅστις ὑπόσχεται ὅτι θέλει δώσει τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ πάσης προτάσεως ἀπορώτης τὸ εὖ εἶναι τοῦ δήμου.

Ὁ «Αἰανὸς» τοῦ Ἀργεῖος ἀναγγέλλων τὴν προσεχῆ ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν τοῦ φίλου κ. Πλατούτσα, τηλεκαύτην ἔρα τὴν πολιτικὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀνδρός, ὥστε, ἂν, μάλιστα λέγει, εἰχομεν σήμερον ἐκλογὴν βουλευτῶν, λέγεται ὅτι ὁ κ. Πλατούτσας ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ καὶ συνδιασμὸν ὁλόκληρον. Ὅστε φαντασθῆτε πῶς μᾶς ἔρχεται πλέον!

* * * Ὁ κ. Ἀπόστ. Μπαλάνος ἔχει ἐπιστολὴν του ἐν τῷ γραφεῖῳ μας.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἐδημοσίευσε σήμερον τὰ ἐξῆς περίφημα: «Οἱ ὑποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι ἀθηναίων εἶνε πολυαριθμότατοι καὶ ὅλοι σχεδὸν προσωπικοὶ φίλοι μας. Περαιτηρήσαμεν, ὅτι πολλοὶ ἐροσθήσαν τὸ σχηματισθὲν ρεῦμα κατὰ τῶν δικηγόρων δημοτικῶν συμβούλων τῆς παρελθούσης τετραετίας, ὡς τάχα συζητούντων πολὺ καὶ στρεψοδικούντων καὶ παρακλυδόντων τὰ ἔργα, καὶ ἀφῆρσαν ἐκ τῶν δελτίων αὐτῶν τὰ ὁποῖα μοιράζουσι τὴν λέξιν «δικηγό-

ρος». Δὲν ἔπρεπε τόσο νὰ φοβηθοῦν, οὔτε τόσο νὰ δείξουν ὅτι θέλουν νὰ κολακεύουν τὰς ἐκάστοτε, πολλάκις καὶ μωρῶς, σχηματιζόμενας προλήψεις. Οἱ ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δημοσίου πρέπει νὰ ἔχουν θάρρος καὶ εὐστάθειαν καὶ νὰ γνωρίζουν καὶ ν' ἀποτυγχάνωσιν ἐν τῇ ἐπιμονῇ των ὅσον καὶ νὰ θηρεύουν τὴν ἐπιτυχίαν. Ἀρ' ἐτέρου ἄλλοι δημοτικοὶ σύμβουλοι ὑποψήφιοι κάμνουν κατάχρησιν τῆς λέξεως «κτηματίας» ὡς ἰδιότητος των διότι ἐνόμισαν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη, μισήσασα τοὺς ἐπιστήμονας, δικηγόρους καὶ τοιοῦτους, ἢ τὰ ὀνόματα, ἢ τὰ τζάκια, ἢ τὴν παιδείαν, ἢ ῥάσθη τῆς «νοικοκυρσύνης», τὴν ὁποῖαν διερμηνεύουν διὰ τῆς λέξεως κτηματίας· δηλαδὴ ἡράσθη τῆς πείρας, τῆς κτησαμένης ὀλίγα χρηματάκια ἀνευ γραμμάτων, οὔτε ἐκτάκτου εὐφυΐας, ἀλλὰ δι' ὑπομονῆς καὶ τιμιότητος ὀλίγον διαφερούσης τῆς μικροπονηρίας, ἡράσθη δηλαδὴ τῆς μετριοτήτος, ἱκανῆς πολλάκις νὰ κρύψῃ, ὅτι ἔχει καὶ ἐκ κληρονομίας ἴσως τὸ κτηματάκι, ἐφ' οὗ βασιζέται, ἢ ἐκ προικὸς, καὶ δυναμένης νὰ τὸ παρουσιάσῃ ὡς τίτλον προσωπικῆς «νοικοκυρσύνης». Ἡ κατάχρησις τῆς λέξεως κτηματίας παραδεχόμεθα, ὅτι ἐγένεν ἐξ ἀσθενείας χαρακτῆρων καὶ αὐτῇ, διότι πολλοὶ τῶν οὕτω παρουσιασθέντων ἔχουσιν ἄλλα προσόντα πολὺ σπουδαιότερα, ἀλλ' ὅχι θάρρος νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν. Ἄν τιθεταὶ δὲ ὡς τις διάκρισις προσόντων, εἶνε ἀρκετὰ πονηρὰ, διότι καθ' ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ πολὺ χειροτέρα κυβεῖα γίνεται σήμερον μετὰ κτήματα. Ἐννοεῖται, ὅτι ὀμιλοῦμεν γενικῶς. Ὑπάρχουσιν ὑποψήφιοι πολὺ καλοὶ, οἱ ὅποιοι πράγματι εἶνε κτηματῆαι καὶ τίποτε ἄλλο, καὶ ἐννοοῦν, ὅτι καλὸς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ ἀγροτικὴ καλλιέργεια, ἔστω καὶ τοῦ δημοτικοῦ τῶν Ἀθηναίων συμβούλου. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι κάποιον κοινὴν γνώμην κολακεύουν νὰ παρουσιάσθωσιν ὡς «κτηματῆαι», ἐνῶ ἔτυχε νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ κτήματα, ὅπως πᾶς τις μὴ ἐνδεής. Μελετώντες δὲ τὸ κοινωνικὸν τοῦτο φαινόμενον συνάγομεν συμπεράσματα ἀρκετὰ δυσάρεστα διὰ τὴν κοινωνίαν μας, ἂν αὕτη ὄντως ἄγεται ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν, ἀκόμη δὲ πλέον δυσάρεστα διὰ τὴν ψυχικὴν ἱκανότητα καὶ τὴν εὐστάθειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν πολιτικὴν ἀνδρίαν τῶν φίλων μας ὑποψηρίων, ἂν τὸ ἔκαμαν διὰ νὰ δημοκοπήσουν».

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Τηλεγράφημα)

Πειραιεύς, 17, ὥρ. 7

Πορευθέντες διδάξατε τοὺς κουτοὺς καὶ μικροραδιοῦργοῦντες ὅτι ὑπῆρξεν ἐπίλογος ἀπαραιτήτου ἀπὸ καρέκλας λόγου ἰδιορρυθμοῦ Ἀφειτούλη, χθὲς ἑσπέρας ἐν οἰκίᾳ Μουστοπούλου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγένετο συνάντησις ὑπερδιακοσίων ψηφοφόρων διαλυθέντων ἡσύχως περὶ ἐνδεκάτην. Ἀνηλεῆς θυσία λεμονάδας· κηπουρὸν καὶ πορτοκαλλίων.

Τορὸς

ΟΙ ΕΥΖΩΝΟΙ ΜΑΣ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥΡΚΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τύρναβον, 13 Ἰουνίου.

Ἀγγέλλω ὑμῖν τὰς ἀκολούθους πράξεις τῶν καλῶν ἡμῶν γειτόνων Τούρκων ἐμβαλλούσας εἰς ἀγανάκτησιν πάντα πατριώτην ἐπὶ τῇ ἐξευτελίσει τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τῇ ἀδρανείᾳ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἡμῶν.

Πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν ἀπεστάλησαν μὲ στρατιωτικὴν συνοδίαν παρὰ τοῦ μουτεσαρίφη Σερβίων μέχρι μεθορίων τρεῖς ἐκ Μακεδονίας πρῶν εὐζῶνοι, ἀπελθόντες πέρυσιν εἰς τὴν πατρίδα των, καὶ ἄμα τῇ εἰς αὐτὴν ἀφίξει των συλληφθέντες καὶ εἰς διαφόρους φυλακὰς περιαχθέντες καὶ ἐπὶ τέλους εἰς ὑπερορίαν καταδικασθέντες πολῖται Ἕλληνες, ἐπὶ τῷ ὅτι ἐχρημάτισαν στρατιῶται !

Συλλέγοντες πληροφορίας καὶ παρ' ἄλλων συνδεδωμένων ὑπελόγιζον οὗτοι τοὺς ἐν ταῖς διαφόροις τουρκικαῖς φυλακαῖς σπρωμένους χριστιανούς εἰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας ! ἔξ ὧν πλείπτοι ἀπόλλυνται καταποντιζόμενοι κατὰ διαφόρους εὐκαιρίας.

Οὐαὶ τοῖς μὴ ἔχουσι συγγενεῖς φροντίζοντας περὶ τῆς ἀπολυτρώσεώς των !

Ὁ αὐτὸς μουτεσαρίφης ἔχει πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἐν φυλακῇ τὸν διδάκτορα τῆς ἱατρικῆς κ. Χατζηποσιδῆν ἐκ Βελθενοῦ, ἀληθῶς μὲν διότι ἦλθεν εἰς Λάρισσαν καὶ ἡγόρασεν οἰκίαν, ὡς δὲν ἔλειπε νὰ τοῦ τὸ εἶπῃ, ἐπὶ τῇ προφάσει δὲ ὅτι ἔδωκε τὸ παρελθὸν ἔτος ἰσχυρὸν ναρκωτικὸν εἰς ἓνα Ὀθωμανὸν μὴ παθόντα οὐδὲν, ἀλλ' ὑγιέστατα ἔχοντα.

Ὁ αὐτὸς μουτεσαρίφης εἶχε πέρυσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐν τῇ φυλακῇ τὸν δημοδιδάσκαλον Χατζηδημητρίου, διότι δὲν ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ τὴν ἑλλην. ὑπηκοότητα, ἀχθέντα δὲ καὶ αὐτὸν εἰς ὑπερορίαν μέχρι τῶν συνόρων μὲ στρατιωτικὴν συνοδίαν.

Ὁ αὐτὸς μουτεσαρίφης πρὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους περιέφερε δέσμιον κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν μεσημβρινὴν Μακεδονίαν περιοδεῖαν τοῦ τὸν γέροντα Μπήκαν, ἔλεεινὸν θέαμα τοῖς ἐκεῖ ἑλλήν. πληθυσμοῖς, διότι ἐτόλμησε νὰ γείνῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἐν Βιτωλίου προξένου καὶ καταγράψῃ τοὺς ἐκεῖ εὐρισκόμενους Ἕλληνας ὑπηκόους. Ἐπὶ τέλους μετὰ μυριάς βασάνων ἤχθη καὶ αὐτὸς εἰς ὑπερορίαν καὶ ζητήσας ἐπὶ ἔτος σχεδὸν νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του ἐν Ἀθήναις καὶ Κωνσταντινουπόλει, εὔρε τέλος τὸν ἐκ πείνης θάνατον ! Παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τί στοιχίζει νὰ ὑπηρετῇ τις σήμερον τὴν πατρίδα.

Ἀφίνω δὲ πόσων ἄλλων Ἑλλήνων σχίζει τὰ διαβατήρια καθιστῶν αὐτοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Ἐρωτῶμεν ἂν ζῶμεν ἐν καταστάσει εἰρήνης ἢ ἐμπολέμῳ μετὰ τῆς Τουρκίας.

Διατί τέλος πάντων ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν στέλλει προξένον εἰς Σέρβια, ἀλλὰ ἱκανὸν ἵνα καθέξῃ τοιαύτην θέσιν ;

Μεθόριος

ΝΥΚΤΕΣ

Τὰ ρόδα τοῦ Ἀπριλίου, τὰ ἀφθόνως περιφερόμενα πρὸς πώλησιν ἐντὸς τῶν καλῶν καὶ τῶν χειρῶν ρυπαρῶν ἀγυιοπαίδων, οἵτινες παρ' ἡμῖν ἐπέχουσι τόπον τῶν ρωμανικῶν ἐκείνων ἀνθοπωλίδων τῆς Ἑσπερίας, — ἄρχονται σπανίζοντα, ἢ διανοιγέντα εἰς μεγάλα καὶ ἀγάρτα ἄνθη, δὲν εἶνε πλέον οἱ μικροὶ ἐρατεῖνοι κάλυκες, οἱ φιλαργύρως τὸ ἄρωμά των περικλείοντες καὶ οἱ λευκόχρσοι καὶ περυσισμένοι νάρκισσοι, οἵτινες, ὀφείλοντες τὴν δημοτικότητά των εἰς ἓνα γνωστότατον στίχον τοῦ γνωστοτέρου τῶν ποιητῶν μας πρὸ πάντων, παρὰ εἰς τὴν ἰδίαν ἐαυτῶν ἀποκρούσαν ὠραιότητα, μόνοι συνεκράτησαν ἐπ' ὀλίγα χρόνια τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῆς παρακμαζούσης βασιλείας τῶν ρόδων, παρῆλθον καὶ οὗτοι. Τὰ βαρέα χειμερινὰ ἐπανωφόρια ἐπὶ τῶν ἡδυμελῶν ἀναστημάτων τῶν Ἀθιδῶν μας διαδέχονται αἱ ἀνοικτόχροες, ὡσεὶ ἐν αἰωνίῳ μειδιάματι εὐρισκόμεναι, καὶ ποικίλαι θεριναὶ ἐσθῆτες, αἱ καθιστώσας γραφικωτέραν τὴν κομψότητα, καὶ σκανδαλωδέστερον διαγράφου-

σαι τὰς ἡδυπαθεῖς καμπυλότητας καὶ προεξοχάς, αἱ θεριναὶ ἐσθῆτες, καὶ τὰ χαρίεντα καὶ εὐανθέστατα καπελάκια, ὑπὸ τὰ ὁποῖα αἱ ὄψεις προσδέχονται φωτεινὴν τινα καὶ ἀπατώσαν εὐρυθμίαν. Ὁ θερμότερος ἔρως τῶν λαρύγγων εἶνε τὰ παγωτὰ, ἀφειδῶς καταναλισκόμενα, καὶ συχνὰ προκαλοῦντα διλημματικούς ρεμβασμούς προτιμῆσεω, μεταξὺ ξανθῆς κρέμας, ροδαλῆς φράγολας, καὶ μελαγχροινῆς σοκολάτας, ὁ ἔρως τῶν λαρύγγων, ὅπως πάλιν ὁ ἔρως τῶν ὀφθαλμῶν εἶνε ἡ ἀπαράμιλλος νυκτερινὴ μαγεία τοῦ ἄττικου οὐρανοῦ, καὶ ὁ ἔρως τῶν αὐτῶν πᾶς ἡγος ἐξερχόμενος ἀπὸ σκηνῆς θεάτρου, ἔστω καὶ τοῦ Ριγκολῶ, βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ . . . τοῦ ἱπποδρομίου Δερσέν, ἔστω καὶ τῆς κοντράλτας, τῆς φαλλούσας ἐν τῷ Ρουϊβλάς. Μετὰ μονότονον καὶ ἄκαιρον χειμῶνα ἐπανέτειλε τὸ κράτος τῆς ἄττικῆς νυκτὸς εἰς τοὺς παρλιεσίους κήπους καὶ τὰ φάληρα, καὶ λευκάζουσιν ὑπὸ τὴν αἴγλην τοῦ φωταερίου, βλακωδῶς συνεπικουρούσης ἄνωθεν τῆς σελήνης, ἔστιν ὅτε καὶ ἡλεκτρικοῦ φωτός, ἀλλ' ἐν σπανιότητι βορείου πέλαιος, αἱ κατεσπαρμένοι ὑπαίθριοι ὀθόνη, αἱ προκαλοῦσαι εἰς τέρψεις ἐδυτῆς τε καὶ ποτῆος, ἀλλὰ καὶ εἰς σκέψεις σοβαράς περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ὑμετέρου στομάχου, καὶ τῆς ἀναισχυντίας τῶν γαρσινίων τῶν ξενοδοχείων μας, ἅτινα, ἀφοῦ πρῶτον σᾶς καταδικάσουν ἀξιόλογα εἰς . . . Τάνταλον, καὶ εὐδοκῆσουν ὕστερα νὰ εἰς ἐλεήσουν, καὶ τοῖς πληρώνετε τὸν λογαριασμὸν σας, σᾶς ἀπαντῶσι, τὸ ὕστατον, γαλλιστί : merci !

Τοιαύτην λοιπὸν ὥραν ἐν μέσῳ ρόδων καὶ ναρκίσσων καὶ θερινῶν περιβολῶν καὶ παγωτῶν καὶ θεάτρων καὶ θορύβων καὶ ἀκαταστασίας καὶ ἀεροστάτων πληρουμένων . . . ὑπὸ λιθοβολημάτων καὶ δημοτικῶν ὑποψηφίων καὶ ἀμαξηλατικῶν θυμάτων, ἐπιχειροῦμεν καὶ ἡμεῖς μικρὸν τινα περίπατον ἀνὰ τὰ κέντρα τῶν θερινῶν νυκτερινῶν συναθροίσεών μας.

* *

Ἰδοὺ τὸ θέατρον Τσόχα, ἀξιοῦν ὅτι παρέχει τὴν πρώτην καὶ πλήρη μελοδραματικὴν διασκέδασιν εἰς τοὺς φιλομούσους Ἀθηναίους. Δὲν τολμῶμεν νὰ σταματήσωμεν ἀμέριμνοι πρὸ αὐτοῦ, φοβούμενοι τὰς περιποιήσεις τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καφενεῖου του, τὰς διαπραττομένας οὐχὶ πλέον κατὰ τῶν οὐρανίσκων ἢ κατὰ τοῦ γούστου τῶν πελατῶν, ἀλλὰ κατ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς των. Ὡς νὰ ἔχουν σκεφθῇ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἐκδικηθῶσιν, εἰς βάρος τῶν κεφαλῶν τῶν θαμνόνων των, τὴν ὁρμὴν ἐκτάκτως ἀγριωπῆς καταιγίδος, τὴν ὁποῖαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος χειμῶνος ἐδέχθη κατακέφαλα τὸ θέατρον αὐτὸ, ὡς ἂν τὸν κεραυνὸν, ὅστις κατέκαυσε μέρος τῆς σκηνῆς του, τὸν εἶχεν ἀποστείλει αὐτὸς ὁ Ζεὺς, ὀργισμένος διὰ τὴν αὐθαίρετον κλοπὴν τοῦ ὀνόματος τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ μελάρων. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀνθρωπινότερα ἐξηγοῦντες τὸ πρᾶγμα, ἀποφαινόμεθα ὅτι ἦτο φανερὰ κακοσημαδιὰ, προσημαίνουσα τὴν μετριότητα τοῦ φετινοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου του τὸν ὁποῖον καθ' ἐσπέραν προσφέρει εἰς τὴν φιλομουσίαν τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, ἀναγκαζομένου, μεθ' ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ τενορίου καὶ τῆς πρίμας τὴν εὐσαρκίαν, νὰ ποιῆται ἀκουσίως ἐκδρομὰς καὶ συγκρίσεις εἰς ἄλλας παρελθούσας θεατρικὰς ἐσπερίδας. Ἐν τούτοις θὰ ἐποθοῦμεν νὰ ἦτο περισσότερον ἀκόμη ἀτυχῆς ἢ ἐκλογὴ τοῦ θιάσου, ἀλλ' ὀλιγώτερον δξύθυμοι οἱ ὑπηρεταὶ του ἡμεῖς τῶν ὁποίων τὰ ἄμουςα νεῦρα πλείοτερον ταρασσουσιν αἱ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἢ αἱ κατὰ τῆς μουσικῆς ἀπευθυνόμεναι ὕβρεις.

* *

Ὀλίγον ἀπωτέρω ὁ Ἀπόλλων, ὁ υπερήφανος καὶ πάγκα-